

Nomi maschili

Lessico

Αίνείας, ου, Enea	ιδιώτης, uomo privato, rozzo, idiota
βύας, gufo	κιθαριστής, citarista, suonatore di cetra
μανδραγόρας, mandragora (pianta ritenuta medicinale)	κλέπτης, ladro
μητρ-αλοίας, matricida	κομήτης, chiomato, cometa
νεανίας, giovane	κριτής, giudice (togato)
δρυθρο-θήρας, cacciatore d'uccelli	κυβερνήτης, timoniere, pilota
πάππας (o πάπας) papà, babbo	ληστής, predone, ladrone, pirata
πατρ-αλοίας, parricida	μαθητής, discepolo, studente
Παυσανίας, Pausania	ναύτης, navigante, marinaio
Πυθαγόρας, Pitagora	νομο-θέτης, legislatore
ταμίας, tesoriere, amministratore	οίκέτης, servo, schiavo, familiare
τραυματίας, ferito	οίνο-πώλης, vinaio
ἀθλητής, οὐ, atleta	όπλιτης, oplita, soldato armato alla pesante
Ἄιδης, Ade	παιδο-τρίβης, maestro di ginnastica (dei fanciulli)
Ἀλκιβιάδης, Alcibiade	πατρι-άρχης, patriarcha, capo di una stirpe
ἀλλαντο-πώλης, venditore di salsicce	πατριώτης, compatriota
ἀπο-στάτης, disertore, ribelle	πειρατής, pirata
Ἄτρειδης, Atride (figlio di Atreo)	ποιητής, poeta, autore
αὐλητής, flautista	πολίτης, cittadino
βιβλιο-πώλης, libraio	πρεσβύτης, anziano, vecchio
βουλευτής, buleuta, senatore	προ-δότης, traditore
γαμέτης, marito, sposo	προ-φήτης, profeta
γεω-μέτρης, geometra	σατράπης, satrapo
γυμναστής, maestro degli atleti	σοφιστής, sapiente, sofista
γυμνήτης, ginneta, soldato armato alla leggera	Σπαρτιάτης, Spartano
δεσπότης, padrone, despota	στρατιώτης, soldato
δικαστής, giudice (giurato)	συκο-φάντης, sicofante, accusatore, delatore
ἐρημίτης, (uomo o animale) del deserto, selvaggio	συμ-πότης, commensale
εὐ-εργέτης, benefattore	τεχνίτης, artigiano, artista
εὐρετής, inventore	τοξότης, arciere
Θεραπευτής, curatore, medico, terapeuta, servo	τρωγλο-δύτης, (animale) che striscia (o vive) in fori (o caverne)
θηρευτής, cacciatore	ὑπο-κριτής, attore, ipocrita
	χάρτης, foglio (o rotolo) di papiro

6

Storia di Ila

Ο Ιάσων (Giasone, nom.) ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ ναίει. Ο τῆς Θεσσαλίας δεσπότης πέμπει τὸν νεανίαν εἰς χώραν τῆς Ἀσίας καὶ ὁ Ιάσων τοὺς Ἀργοναύτας ἀγείρει· ἐν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ ὁ Γλας (Ila, nom.) ἔστιν· ὁ δὲ εὔμορφία καὶ ἀγλαΐα πρωτεύει. Οἱ δὲ ναῦται ἐν τῇ πορείᾳ τῇ Μυσίᾳ προσίσχουσι καὶ ἀποβαίνουσιν. Ἐκεῖ ὁ Γλας κρήνην ζητεῖ (= ζητέει) καὶ εὑρίσκει. Ἐνταῦθα αἱ Νύμφαι οἰκίαν ἔχουσιν. Νύμφη δὲ ἐν τῇ κρήνῃ ἔστι καὶ ἐπεὶ (quando, cong.) τὸν νεανίαν βλέπει, διὰ τὴν εὐμορφίαν ἐρᾷ (= ἐράει). Οτε (quando, cong.) δὲ ὁ Γλας πρὸς τὴν κρήνην πελάζει, αὐτίκα (subito, avv.) ἡ Νύμφη τὸν νεανίαν ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνει καὶ εἰς τὴν κρήνην ἔλκει. Τῶν Ἀργοναυτῶν (gen. partitivo) μὲν μάλιστα (soprattutto, avv.) ὁ Ηρακλῆς (Eracle, nom.) τὴν χώραν διατρέχει καὶ τὸν νεανίαν μάτην (innano, avv.) ζητεῖ (= ζητέει)· λύπην γὰρ ἔχει διὰ τὴν δυστυχίαν. Οἱ Ἀργοναύται δὲ τὴν χώραν καταλείπουσιν καὶ ἄνευ (senza, prep. con gen.) τοῦ νεανίου πλέουσιν.